

ข่าวสารบริหารศาสตร์

องค์การสหประชาชาติกับการพัฒนาทางการบริหารของกลุ่มประเทศอาฟริกา

ขณะนี้เป็นที่ยอมรับกันมากขึ้นว่า แม้ว่าการบริหารรัฐประศาสนศาสตร์จะมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ก็ยังมีการละเลยเรื่องความจริงข้อนี้ ในปี 2510 เอกอัชีวิการใหญ่ขององค์การสหประชาชาติได้เรียกร้องให้มีการประชุมผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาโครงการทางรัฐประศาสนศาสตร์ขององค์การสหประชาชาติ และแนะนำแนวทางในการดำเนินงานในเรื่องนี้แก่ องค์การ หลังจากที่ได้ลงมติว่า รัฐประศาสนศาสตร์เป็นเครื่องมือสำคัญในการวางแผนนโยบาย และการวางแผนการปฏิบัติตามโครงการ ผู้เชี่ยวชาญยังได้กล่าวเตือนต่อไปอีกว่า ความก้าวหน้าในปัจจุบันนี้ยังคงบรรลุเป้าหมายของประเทศไทยกว่าที่ควรจะเป็น นอกจากจะมาจากความต้องการแล้ว ยังเป็นผลมาจากการที่ประเทศไทยได้เน้นถึงความจำเป็นในการจัดตั้งความสำคัญและสำคัญด้วยความสำคัญก่อนหน้านี้ ขององค์การสหประชาชาติและของหน่วยงานขั้นัญพิเศษขององค์การ ในการลงมติเมื่อเดือน มกราคม 2513 ที่ผ่านมา ที่ประชุมสมัชชาใหญ่ได้เรียกร้องให้เข้ามาร่วมกับการจัดตั้งการเพื่อ จัดตั้งประชุมผู้เชี่ยวชาญความไม่สงบทางรัฐประศาสนศาสตร์ขององค์การสหประชาชาติขึ้นอีกรอบหนึ่ง วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งการนี้ ก็เพื่อพิจารณาจุดมุ่งหมายเฉพาะในทางรัฐประศาสนศาสตร์ขององค์การในรอบสิบปี ของการพัฒนาครอบที่สองของกลุ่มประเทศอาฟริกาว่า ควรจะเป็นไปในรูปใด

สถานภาพทางรัฐประศาสนศาสตร์ในอาฟริกา

ประเทศในอาฟริกาส่วนมากเป็นประเทศที่มีการปกครองเป็นของตนเองและกำลังคุ้มครองใน ระยะแรกของการพัฒนา ในทันทีที่ได้รับเอกราช ทุก ๆ ประเทศได้เผชิญกับปัญหาในการบริหารที่ต้องการความเร่งด่วนในการแก้ไข ทิ้ง 2 ปัญหาด้วยกัน

ปัญหาข้อแรกก็คือ ความต้องการจุงใจให้เข้ารัฐการรักษาดิ (Africanization) เนื่องจาก ปัญหานี้มีความสำคัญขึ้นมากก็เนื่องมาจากกลุ่มชาติที่โอนลูกชาติมาเป็นชาวอาฟริกา ดังนั้น จึงมีการจัดตั้งสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ (Institutes of Public Administration - IPA) ใน

ประเทศต่าง ๆ ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อฝึกอบรมชาวอาฟริกาซึ่งจะต้องรับช่วงงานจากข้ารัฐการที่โอนสัญชาติมาดำเนินงานต่อ สถาบันรัฐบาลศาสตร์ที่มีอยู่ในปัจจุบันในอาฟริกาประมาณ 40 แห่ง ถูกจัดตั้งขึ้นในระหว่างช่วงเวลาดังนี้ และเมื่อครบช่วงสิบปี สถาบันเหล่านักประஸภาพลสำเร็จในศูนย์หมายนักฝ่ายแท้จริง

ทัวร์ฝ่ายแท้ในเรื่องนักคิด สถาบันการบริหารเคนยา (the Kenya Institute of Administration) ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2504 ในช่วงเวลาที่มีการจัดตั้งขึ้นนั้น มีชาวอาฟริกากว่าในทำเนียที่ถือว่าเป็นทำเนียสำคัญในการรัฐบาลเคนยา เพียง 6.2 เปอร์เซนต์เท่านั้น ในส่วนกลุ่มเจ้าหน้าที่ในระดับบริหารหัวหน้า 93 คน เป็นชาวอาฟริกาเพียง 9 คน ในส่วนภูมิภาคเจ้าหน้าที่หัวหน้า 228 คน มีชาวอาฟริกาเพียง 21 คนเท่านั้น และในจำนวนเจ้าหน้าที่ในระดับนักบริหารทั่วไป และนักบริหารในหน่วยงานต่าง ๆ 1,893 คน เป็นชาวอาฟริกาเพียง 146 คน เนพาะในทำเนียในระดับเสนาธิการฝ่ายงานเท่านั้น ที่จำนวนส่วนใหญ่เป็นชาวอาฟริกา

งานในการรับนักเรียนของรัฐบาลเคนยา (Kenyanization) ในขณะที่เพิ่งได้รับเอกราชใหม่ ๆ งานใหญ่มาก แต่ภายในระยะเวลา 3 ปีของการจัดตั้ง สถาบันเคนยา (Kenya Institute) ได้ประสบผลสำเร็จในการช่วยเหลือรัฐบาลปฏิบัติงานนี้ให้คล่องไว้ดี ในปัจจุบันกระบวนการ Africanization เป็นผลสำเร็จอย่างแท้จริง และเจ้าหน้าที่ที่เข้ารับการฝึกอบรมจากสถาบัน ทำร่องทำเนียหัวหน้าที่ในระดับสูงเป็นจำนวนมาก หากการณ์ของประเทศอีน ๆ ก็ค่อนข้างตั้งใจอย่างมากในเรื่องเคนยา อุย่างไรก็ตาม ก็ยังมีอยู่ 2-3 ประเทศในอาฟริกา ซึ่งกระบวนการ Africanization ยังเป็นปัญหาใหญ่ก็อยู่ ประเทศที่อยู่ในจำพวกหลังนี้ ต่างได้รับเอกราชในระหว่างครึ่งหลังของระยะสิบปีแรกแห่งการพัฒนาทางสัน

ปัญหาข้อที่สอง ซึ่งรัฐบาลของกลุ่มประเทศอาฟริกาจะต้องดำเนินการแก้ไข คือ การขยายตัวของราษฎรปากา ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องโดยตรงจากการที่มีการปกครองเป็นของคนเองในระยะสิบปีที่ผ่านมา หากหากษัตริย์รัฐบาลได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงในอาฟริกา รัฐบาลทุก ๆ ประเทศได้แสดงบทบาทในการริเริ่มกระบวนการพัฒนาในฐานะตัวเรื่อง สำหรับก่อให้เกิดความเริ่ญเดิบโดยที่มีความมั่นคงอยู่ในตัวเอง รัฐบาลต่าง ๆ จะต้องไม่ดำเนินการอยู่เดียวที่ก่อให้เกิดความเริ่ญเดิบโดยที่มีความมั่นคงอยู่ในตัวเอง และการให้บริการเพียงบางส่วนอีกแล้ว แต่จะต้องเข้าไปมีกิจกรรมในการผลิตโดยตรง ทางด้านการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม ซึ่งหมายถึงการขยายขนาดของการบริหารรัฐบาล ปัญหานี้เรื่องนี้จะยังคงสับซ้อนมากขึ้น เนื่อง

จากการเพิ่มจำนวนเทคโนโลยีและสถาบันกิจกรรมชั้นนำ ซึ่งเป็นผลจากการจัดตั้งกระทรวงใหม่ ๆ ขึ้น และการขยายตัวอย่างรวดเร็วของกระทรวงที่มีอยู่เดิม

การประชุมเกี่ยวกับปัญหาระด่วนในการบริหารของรัฐบาลของกลุ่มประเทศอาฟริกา

เพื่อที่จะดำเนินนโยบายทั้ง 2 ที่ก่อตัวมาแล้วรวมกับปัญหาอื่น ๆ ที่รัฐบาลของกลุ่มประเทศอาฟริกากำลังเผชิญอยู่ และเพื่อที่จะค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ที่ยังหลักเท่าไหร่ คณะกรรมการบริหารทางเศรษฐกิจเพื่ออาฟริกา (The Economic Commission for Africa-ECA) ได้จัดการประชุมเกี่ยวกับปัญหาระด่วนในด้านการบริหารของกลุ่มประเทศอาฟริกา ขึ้นในเดือนตุลาคม 2505 คำแนะนำของที่ประชุมซึ่งได้รับอนุมัติโดยคณะกรรมการ ในการประชุมครั้งที่ 5 เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2506 มีดังนี้ คือ

1. ในภาวะเงินพัฒนา จะต้องมีหน่วยงานบริหารที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเตรียมแผนและปฏิบัติตามแผน

2. การฝึกอบรมพนักงานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบริหารงานที่ดี และการฝึกอบรมจะต้องครอบคลุมการบริหารรัฐการในทุก ๆ หัวข้อในอาฟริกา

3. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างที่รวมติงการปฏิรูปสถาบันทางการบริหาร ควรจะปรับปรุงผลงานทางด้านบริหาร เช่น การบริหารงานบุคคล การจัดการฝึกอบรมและการบริหารงานส่วนท้องถิ่น

ในการอนุมัติคำแนะนำ คณะกรรมการ กำหนดให้เข้ามาริการฝ่ายบริหารดำเนินการตั้งแต่ไปนี้ :-

ก. บรรลุความต้องการในการฝึกอบรมของกลุ่มประเทศอาฟริกา และเน้นทางในการร่วมมือกันในระดับภาค (ECA resolution 124 (VII))

ข. เสนอแผนสำหรับการสนับสนุนการปรับปรุงรัฐบาลศาสตร์ และการพัฒนาการอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมทางรัฐบาลศาสตร์ของประเทศทั้งในระดับภาค (Region) และเขต (Sub-region) โดยใช้สถาบันแห่งที่มีอยู่ปฏิบัติงานให้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ให้มากที่สุด (resolution 70 (V)) และ

ค. จัดเตรียมโครงการในทางรัฐบาลศาสตร์ในระดับส่วนภูมิภาค รัฐกิจ และระดับภาค หรือส่วนท้องถิ่นในสาขาการจัดการงานบุคคล และการฝึกอบรม และสร้างเสริมกำลังในระดับภาคและเขต ในการพัฒนาสถาบันการฝึกอบรมระดับชาติที่มีอยู่ (resolution 172 (VII))

การประชุมเกี่ยวกับบัญชาเร่งด่วนในด้านการบริหารของรัฐบาลของกลุ่มประเทศอาฟริกา ครั้งที่ 2 จัดขึ้นในเดือนพฤษภาคมปี 2511 จุดประสงค์ของการประชุมครั้งนี้ ก็เพื่อ “วัดก้าวหน้าในการการบริหารของกลุ่มประเทศอาฟริกา ตั้งแต่ปี 2505 ทั้งนโยบายและภารกิจที่ต้องดำเนินการ จากการประชุมครั้งที่ 1 เมื่อเดือนที่ เพื่อที่จะจำแนกบัญชาและอุปสรรคในเบื้องต้นที่ประเทศไทย เตรียมอาฟริกาทำผังเผชิญอยู่ ตลอดจนวิเคราะห์และจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง และเพื่อที่จะตรวจสอบข้อเสนอสำหรับการเบื้องต้นที่สามารถดำเนินไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดี และจะเป็นเครื่องมือแนะนำสำหรับกิจกรรมทางการบริหารที่เกี่ยวข้องกับบัญชาในการพัฒนาภาย ใน 2-3 ปี ข้างหน้า ของรัฐบาลของกลุ่มประเทศอาฟริกา คณะกรรมการทางเศรษฐกิจเพื่ออาฟริกา (ECA) และองค์การระหว่างชาติหรือองค์การระหว่างชาติที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร”

จากการประชุมครั้งนี้ มีข้อแนะนำถึง 24 ข้อ และรายงานของคณะกรรมการ 4 กลุ่ม ผลจากการศึกษาอย่างละเอียดในเอกสารเหล่านี้แสดงว่า “ไม่ว่าจะมีความก้าวหน้าในการรัฐประศาสนศาสตร์ในอาฟริกาในระหว่างสิบปีที่แล้วมากเพียงใดก็ตาม แต่ก็ยังมีสิ่งที่จะต้องรับรองทำอีกมาก หลายประเทศยังไม่มีโครงสร้างพื้นฐานทางการบริหาร และอีกหลาย ๆ ประเทศที่โครงสร้างเหล่านี้ไม่ได้รับการพัฒนาและดำเนินไปใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ ความความต้องการของสังคมในเบื้องต้น วิธีการแก้ไขบัญชานี้เป็นเสมือนหน้าที่ของรัฐประศาสนศาสตร์ในอาฟริกาในปี 2513 ในหัวข้อต่อไป จะได้พิจารณาถึงหัวข้อสำคัญ 5 ข้อ ซึ่งรัฐบาลของกลุ่มประเทศอาฟริกาจะต้องเร่งดำเนินการอย่างรีบด่วน

การท้าทายต่อรัฐประศาสนศาสตร์ในอาฟริกาในปี 2513

บัญชาเร่งด่วนในกระบวนการ Africanization และการขยายตัวของการบริหารรัฐการ เป็นบัญชาที่ท้าทายความสามารถของรัฐบาลของกลุ่มประเทศอาฟริกาในยันที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างทันสมัย ความสำเร็จในการแก้ไขบัญชานี้ ขึ้นอยู่กับการบริหารรัฐการของกลุ่มประเทศอาฟริกาในระหว่างรอบสิบปีของการพัฒนารอบที่ 2 รายการที่อยู่ในนี้ ก็คือ งานที่รัฐบาลของกลุ่มประเทศอาฟริกาจะต้องดำเนินการต่อไป

บัญชาข้อแรก จะต้องมีการปรับปรุงมาตรฐานการบริหาร โดยแท้จริงแล้ว ทั้ง ๆ ที่มีความก้าวหน้าทางการศึกษาและฝึกอบรมในทางรัฐประศาสนศาสตร์ แต่มาตรฐานการบริหารคุณภาพด้อยหลังกลับ การที่มาตรฐานตกต่ำ ไม่เป็นที่น่าสนใจเลยว่า ส่วนหนึ่งเป็นเพราะ

ความจริงที่ว่ารัฐบาลของกลุ่มประเทศอาฟริกานหลังจากได้รับเอกราช “ได้สูญเสียข้ารัฐการประเทา โภนเดัญชาติที่มีความหมายและประสะการณ์สูงไป” และเป็นเพราะการดำเนินกระบวนการการ Africanization อย่างเร่งด่วนที่กบุคคลในตำแหน่งสำคัญ ๆ ซึ่งทั้งหมดจะมีผลให้ระบบการเมืองเจ้าหน้าที่ลดลงมาก ดังกล่าวมาแล้วว่า การจัดการฝึกอบรมทางการบริหารในปี 2503 ก็เพื่อจะอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความสามารถรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่สูงๆ ไป มากกว่าที่จะใช้ชั้นเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ทำอยู่ เมื่อเดือนพฤษภาคมปี 2503 แล้ว การฝึกอบรมนี้จึงเกี่ยวกับการเลือกตำแหน่ง ดังนั้น บรรทัดชักชวนให้เข้ารัฐบาลอยู่ๆ ที่เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแต่เพียงอย่างเดียวจึงเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนัก อย่างไร ก็ตาม โครงการนี้มุ่งเน้นการฝึกอบรมชั้นชั้นเพื่อปรับปรุงมาตรฐานการบริหารจะต้องได้รับ การสนับสนุนจากประเทศต่างๆ ทั้งนี้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่บริหารและวิทากกิจ ในทุก ๆ ระดับควรเข้ารับการฝึกอบรมในระดับบริหาร

ปัญหาข้อที่สอง คือ การผลิตต่อขั้นตอนรองทางการบริหาร ชาวอาฟริกันผู้ถูกห้าม ตำแหน่งทางการปกครองสืบทอดจากรัฐบาลอาณานิคมชุดก่อนได้ประสบความสำเร็จในการบริหาร การเข้าสืบทอดตำแหน่งของชาวอาฟริกันเพื่อคุ้มครองกฎหมายเบี่ยงช้อปป้า ภาคและภูมิภาค แต่การปฏิบัติงาน กระบวนการการทำงาน รวมทั้งการออกกฎหมาย ซึ่งได้รับผลติดลบ สมควรในระยะที่ประเทศไทยยังมีฐานะเป็นอาณานิคมอยู่นั้น ไม่สามารถนำมาใช้ในการดำเนินงานของรัฐบาลที่ต้องการมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคมให้ทันสมัย กฎหมายข้อบังคับและระเบียบการคลังของรัฐบาลชุดก่อนได้รับเอกราช ยังถูกนำมายังประเทศในอาฟริกาหลายประเทศ โดยปรากฏจากการตรวจสอบความตั้งใจของกฎหมายนั้นกับความต้องการของประเทศในปัจจุบัน

ปัญหาข้อที่ไนและเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ ระบบการบริหารงานที่ล้าสมัย กฎหมายข้อบังคับและการบวนการในการบริหาร โครงสร้างและหน่วยงานบริหารของรัฐบาลของกลุ่มประเทศอาฟริกาส่วนมากไม่โครงมีการเปลี่ยนแปลงจากที่เคยใช้กันอยู่ในสมัยที่ยังมีอาณานิคม ในปี 2513 จะให้มีการพิจารณาอย่างเร่งด่วนของการปฏิรูปการบริหาร เพื่อระบบการบริหารรัฐการของประเทศไทยเหล่านี้จะสามารถประสานสอดคล้องไปกับความต้องการในการเร่งรัด พัฒนาเศรษฐกิจ

บัญชาข้อที่สี่ ความล้มเหลวในการจัดการและการบริหารรัฐการ ใน การให้บริการที่มีมาตรฐานแก่ประชาชนบางครั้งก็ไม่ได้คำนึงถึงความต้องการและความสนใจของประชาชน สภาพการณ์ของกลุ่มประเทศในอาฟริกาในขณะนี้ เป็นไปในทำนองที่ว่า การปฏิบัติงานของรัฐบาลให้สั่งที่เดียวถูกแก่ประชาชน และสามารถที่จะพิสูจน์ได้ว่า มีการคอร์รัปชัน การเดินพระคัมภีร์กเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวในอาฟริกา ซึ่งการตั้งส่วนเรื่องราวในการปฏิบัติงานในหน่วยงานบางแห่งในระยะ 4-5 ปีที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่า จะต้องมีการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาลตามทั้งองค์กรกึ่งรัฐกิจอื่นๆ ด้วย เพื่อบังกับการทุจริตที่บีบประชาชน

บัญชาสุดท้าย รัฐฯ ประกาศนียกा�สต์ต้องการงานวิจัยทั้งแบบ Extensive และ Intensive แม้ว่าจะมีอยู่เพียงหนึ่งหรือสองประเทศ (เช่น ประเทศไทย) ที่ประสบผลสำเร็จในการวิจัยมากกว่าประเทศอื่นๆ ในอาฟริกาก็ตาม เเต่ในส่วนใหญ่แล้วประเทศต่างๆ ให้รับความสำเร็จอย่างมาก และเป็นที่แน่นอนว่านโยบายและการทั่วสิ่งใดในเรื่องสำคัญๆ จะต้องการทำไปโดยมีข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ และบางครั้งก็เป็นข้อมูลที่เชื่อถือไม่ได้ นอกจากนั้นการมีข้อมูลอย่างไม่เพียงพอ ก็สามารถทำให้การวางแผนเพื่อต้นนาตั้งหยุดชะงักลงด้วย

ในการวางแผนงานที่มีนักวิจัยรับทราบการบริหารรัฐการ จะต้องขออธิบายด้วย เหตุนี้ให้สั้น些 แต่รัฐบาลของประเทศไทยต่างๆ รวมถึงสถาบันที่ให้ความช่วยเหลือจากองค์กรสหประชาชาติ จะต้องร่วมมือกันในกรณีที่จะให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ 2513 ยังคงต้อง

โครงการระหว่างชาติในการรัฐประศาสนศาสตร์ในอาฟริกา

นอกจากงานของสำนักงานใหญ่ และคณะกรรมการบริหารทางเศรษฐกิจเพื่ออาฟริกา (ECA) แล้ว งานขององค์กรสหประชาชาติในการรัฐประศาสนศาสตร์ในอาฟริการะหว่างปี 2513 ยังคงมี

- 1) การจัดตั้ง คณะกรรมการบริหารทางเศรษฐกิจเพื่ออาฟริกา
- 2) การให้การสนับสนุนแก่สถาบัน และส่วนราชการทางรัฐประศาสนศาสตร์ในอาฟริกา
- 3) การจัดทำผู้เชี่ยวชาญให้กับแต่ละรัฐบาล เพื่อดำเนินงานที่ให้รับมือหมายเป็นพิเศษ

- 4) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานระดับภาคและเขตที่เกี่ยวข้องในทางรัฐบาลศาสตร์ เช่น ศูนย์ฝึกอบรมและวิจัยในการบริหารเพื่อการพัฒนาของอเมริกา (The American Training and Research Centre in Administration for Development - ATRCAD) และ บังคับการเพื่อการรัฐบาลศาสตร์ระดับภาคของอาฟริกา ความร่วมมือนี้อาจรวมถึงการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ เอกสาร แผนผังงานวิจัย การดำเนินงานของหน่วยงานระดับภาคและเขต
- 5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์กรอื่นๆ เช่น มูลนิธิฟอร์ด และองค์กร AID ในการให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศต่างๆ ในทางรัฐบาลศาสตร์ ความร่วมมือเช่นนี้ รวมถึงทักษะดังในรายชาติภาคและทำงานในสาขาต่างๆ ให้กับสถาบันและสถานศึกษาทางรัฐบาลศาสตร์ต่างๆ
- 6) การประสานงานวิจัยทางรัฐบาลศาสตร์ในระดับภาค

ลักษณะและความสามารถในการรวมกำลังและการเตรียมการเพื่อปฏิริตามโครงการ

ปัญหาในด้านรัฐบาลศาสตร์เป็นปัญหาใหญ่และขอบเขตของการปฏิบัติงานนั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดที่ตั้งและภาระที่มีอยู่ในแต่ละประเทศ องค์กรสหประชาชาติจะมีคนทำงานน้อยเกินไปที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลที่ในหน้าที่อันกว้างขวางนั้น ตำแหน่งวิทยากร 15 ตำแหน่ง ที่ปรึกษา 4 ตำแหน่ง ที่ปรึกษาในการทำงานร่วมกัน 3 ตำแหน่ง ทั้งหมดนี้จะเป็นจำนวนที่น้อยเกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับหน้าที่และการที่จะผลิตผลงานทางรัฐบาลศาสตร์ซึ่งองค์กรพยายามส่งเสริมให้มากขึ้น ไม่ต่างจากเจ้าหน้าที่ 1 คน ที่อุทุกๆ 5 ประเทศที่กำลังพัฒนา ความก้าวหน้าทางรัฐบาลศาสตร์ขึ้นอยู่กับเงินทุนที่เนินงานขององค์กรสหประชาชาติที่สามารถเพิ่มเจ้าหน้าที่ในแผนกให้มากขึ้นได้โดยการปรับโครงสร้างแบบ “ลงทุนเพื่อขยายให้ได้ผลงานมาก” นั้น ไม่ควรจะนำมาใช้อีกต่อไป

ในการทำงานเดี่ยวกัน คณะกรรมการด้านรัฐบาลศาสตร์ของคณะกรรมการเศรษฐกิจระดับภาค (Regional Economic Commissions) ที่มีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ คือคณะกรรมการทางเศรษฐกิจเพื่ออาฟริกา (ECA) อาจมีเจ้าหน้าที่ในคณะกรรมการตื้อๆ กับคุณภาพการเศรษฐกิจอีก แต่สำหรับทวีปที่มีพื้นที่กว้างใหญ่และมีปัญหาทางรัฐบาลศาสตร์

อย่างมากmany เช่น อาฟริกานั้น จำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่นั้นนับว่าเป็นจำนวนมากมาก คณะ ทำงานเกลื่อนเล็ก ๆ นี้ทำงานในลักษณะ “เที่ยวเยี่ยมเยียน” ไปตามประเทศหรือกลุ่มประเทศต่าง ๆ และที่เคยปรากฏมา คณะทำงานพอกันมักจะไปก่อการปฏิบัติงานของประเทศต่าง ๆ เพียง มากกว่าจะไปช่วยเหลือ ไม่ว่าเจ้าหน้าที่นั้นจะกระทำถูกต้องเพียงใด จะทำงานหนักและนาน เพ่าได ในเวลาปฏิบัติงาน เขายังสามารถดำเนินการได้อย่างลื้นอ่อนโยนที่คาดไว้ และข้อ ส្មุปและคำแนะนำของเขาก็จะมีแนวโน้มที่จะยึดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาของเขามาด้วย ซึ่งเป็น เรื่องที่องค์การและประเทศไทยเกียรติคุณควรคำนึงถึง

วิธีการที่จำเป็นขององค์การสหประชาชาติในการจัดเตรียมคณะทำงานทางรัฐประศาสน- ศาสตร์ในระดับภายนั้น ยังคงความจัดตั้งสำนักงานในระดับเขตขึ้นในอาฟริกาซึ่งประกอบด้วย คณะผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ควรจะเป็นเจ้าหน้าที่ประจำในสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันโคลาบันโน่ หรืออาจเป็นเจ้าหน้าที่ในสำนักงานของผู้แทนในฐานะเจ้าบ้านขององค์กร ผู้เชี่ยวชาญชุดนี้ควรจะสามารถดำเนินการทางเศรษฐกิจเพื่อยา芳กิ (ECA) ให้จัดแบ่งอาฟริกา ออกเป็น 4 เขต (คือ อาฟริกาตะวันตก อาฟริกาตะวันออก อาฟริกาเหนือ และอาฟริกา กลาง) เพื่อชุดประสังค์ในการส่งเสริมความร่วมมือในทางเศรษฐกิจ สำนักงานรัฐประศาสน- ศาสตร์ในระดับเขตที่องค์การสหประชาชาติจัดตั้งขึ้นนี้ จึงควรดำเนินงานไปตามจุดประสงค์นี้ ด้วย ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสำนักงานควรจะสามารถให้คำแนะนำเรื่องทั้ง ดำเนินงานที่ให้รัฐ ควบคุมหมายหง้าในเบื้องงานระยะสั้นและระยะยาว และช่วยเหลือการปฏิบัติงานตามข้อเสนอที่ได้ รับอนุญาตจากรัฐบาลเดิม

พร้อมกับการจัดตั้งคณะทำงานในระดับเขตขององค์การสหประชาชาติ ในปี 2513 นี้ องค์การควรจะมีวัตถุประสงค์สำคัญในการสนับสนุนสถาบันและสถานศึกษาทางรัฐประศาสน- ศาสตร์ในประเทศไทย ฯ การดำเนินงานที่นี้จะทำให้สถาบันและสถานศึกษาแห่งนี้สามารถ จัดเตรียมการศึกษาและการฝึกอบรมทางรัฐประศาสนศาสตร์ที่สมบูรณ์แบบ และเพิ่มพูนงานวิชา และบริการในทันทีให้คำปรึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์ได้อย่างดี

ถ้าสามารถแก้ไขบัญหา 5 ข้อตั้งกล่าวข้างต้นให้ดูลุ้นไปได้แล้ว การศึกษาและฝึกอบรม ก็จะมีประโยชน์มากที่สุด หลักสูตรห้องในระดับก่อนจบการศึกษาและหลังจบเป็นที่ต้องการเป็นอย่างมากสำหรับตุ่ประมงค์สำคัญขององค์กร การฝึกอบรมควรจะจัดทำในทุก ๆ ระดับ และการฝึกอบรมในระดับกลางและระดับสูงบางครั้งอาจทิ้งการผู้เชี่ยวชาญจากองค์การสห-ประชานาชาติในการฝึกอบรมที่เหมาะสมควรจะเป็นการฝึกอบรมทางการบริหารเพื่อการพัฒนา และหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการ

หลักสูตรแนวแนวสำหรับการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกอบรม

แผนกวิชาประมงศาสตร์ องค์การสหประชาชาติกำลังวางแผนจัดหลักสูตรแนวแนวในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ขั้นสู่หัวรับประทานในแบบคร่าวๆ ยัง หลักสูตรนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการระหว่างภาคที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของ การฝึกอบรมแบบ In-service training ในกระบวนการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกอบรม และได้รับความร่วมมือจากแผนกวิชาประมงศาสตร์ คณะกรรมการธุรกิจเพื่อสถาบันคเมริกา (ECLA) และมหาวิทยาลัยเวสต์อินดีส การฝึกอบรมจะจัดขึ้นที่ ปอร์ต อัลฟ์ สเปน ตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม ถึง 18 กันยายน 2513 ณ Campus เชนท์ อองกัสติน ของมหาวิทยาลัยเวสต์อินดีส

หลักสูตรแนวแนวในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ขั้นสู่หัวรับข้าราชการอาชีวะซึ่งกำลังมีหรือคาดหวังจะได้รับตำแหน่งหน้าที่สำคัญในการจัดการฝึกอบรม วัตถุประสงค์สำคัญของหลักสูตรนี้ ก็เพื่อจะพัฒนาความสามารถสามารถในการวางแผนและดำเนินการฝึกอบรมและรวมถึงการประเมินความต้องการ การกำหนดจัดตั้งความสำคัญก่อนหนังสือและโครงuurava รวมทั้งการวางแผนรวม ให้ได้ผลต่อไป เทียบกับการใช้อุปกรณ์การฝึกอบรม และการประเมินและติดตามผลการฝึกอบรม

โครงการการฝึกอบรมกำหนดเป็นคราวประจำปีรวมถึงการประชุมในตอนเช้า บ่าย และเย็น งานส่วนมากจะแบ่งทำกันในกลุ่มเล็ก ๆ ไม่เกิน 15 คน ในแต่ละกลุ่มนี้ยังแบ่งออกเป็นกลุ่มซินดิเคต (Syndicate) ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ประมาณ 3—4 คนในแต่ละกลุ่ม ปอย กลุ่มปอยเหล่านี้จะทำการวิจัย จัดเตรียมโครงการการฝึกอบรมและปรับปรุงแบบการฝึกอบรมและความท่วຍเหลือในด้านนี้เพื่อนำไปเสนอต่องroup ใหญ่ๆ ไป สมาชิกในกลุ่มย่อยแต่ละคน ก็จะมีการหมุนเวียนกันอยู่เสมอ โดยกลุ่มซินดิเคตจะสับเปลี่ยนสมาชิกในกลุ่มไปตามแต่ งานพิเศษที่ได้รับมอบหมาย การประชุมที่มีกลุ่มต่าง ๆ เข้าประชุมครบทั้งหมดจะดำเนิน

มีโอกาสได้รับการบรรยาย การสาธิต และการอภิปรายทั่วไปอย่างทั่วถึงกัน การประชุมจะเป็น กิจกรรมที่มีคุณค่าต่อการ替えส่วนผสมเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแต่ละกลุ่ม ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่สมาชิกเป็นอย่างมาก

หัวข้อสำคัญที่จะจัดให้มีการฝึกอบรม มีดังนี้

- 1) การบริหารการจัดการ และกระบวนการพัฒนา
- 2) การฝึกอบรมและการวิจัย
- 3) การปรับปรุงโครงการ การฝึกอบรม การดำเนินการตามโครงการและกิจกรรม
- 4) วิธีการฝึกอบรม
- 5) โสดทัศนศึกษาและวัสดุอุปกรณ์ฯ
- 6) ความเชี่ยวชาญในมนุษย์สมัยพัฒนา

วิธีการในหลักสูตรแห่งหนึ่งนี้เป็นแบบ “เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ” และในขณะที่ยังอยู่ในรูปของข้อเสนอต่อที่ประชุมในเดือนมิถุนายน เวลาผ่านไปญี่ปุ่นสมาชิกจะเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมฝึกอบรมต่อไป

การฝึกอบรมและการวิจัยซึ่งเป็นหัวข้อสำคัญของหลักสูตรนี้ เป็นการฝึกอบรมที่ได้รับการไว้วางแผนโดยวิธีสำคัญในการปฏิบัติตามโครงการ หลักสูตรนี้จะเพิ่มพูนความสามารถของเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมในการแก้ไขปัญหา ในการวางแผนและดำเนินการโครงการฝึกอบรม

ในระหว่าง 4 สัปดาห์แรกของหลักสูตรนี้ หัวข้ออภิปรายในการประชุมมีดังต่อไปนี้—

1. เราทำอย่างไรที่ไหน: สภาพปัจจุบันของการฝึกอบรมและสิ่งแวดล้อมในการฝึกอบรมของประเทศไทยและอาเซอร์บีไตน์
2. เราทำอย่างไรที่ไหน: สิ่งแวดล้อมในประเทศไทยและอาเซอร์บีไตน์ในปี 2513 และความต้องการในการฝึกอบรม
3. ภาวะแวดล้อมภายในองค์กรและความเปลี่ยนแปลงของข้าราชการ
4. โครงการและวิธีการฝึกอบรมซึ่งเน้นหน้าที่ตามแต่ความต้องการในแต่ละพื้นที่

ในหัวข้อเหล่านี้ ปัญหาของการฝึกอบรมในแต่ต่าง ๆ จะได้นำมาอภิปราย หลังจากพิธีกรและคณะผู้ทำการฝึกอบรมนำเสนอเสนอค่าอยู่ประชุม

ในระหว่าง 2 สัปดาห์หลัง อาจจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ้างเพื่อน้อยเพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละท่านได้อธิบายและซึ้งแข่งโครงการจาก การประชุมซึ่งนัดเดียว ในกลวิธีฝึกอบรม โครงการ วิธีการและการใช้เครื่องมือโสตทัศนศึกษา ซึ่งเข้าจะนำไปปรับปรุงและนำไปใช้ในขั้นตอนท้าย ผู้เข้าร่วมหลักสูตรและคณะผู้ทำการฝึกอบรมจะร่วมกันอภิปรายในหัวข้อที่นำไปสู่ในหลักสูตรและงานนี้จะเป็นการประเมินผล และระเบียบวิธีของหลักสูตรและ การปรึกษาหารือในเรื่องการติดตามผลงานการฝึกอบรมของประเทศไทยในแผนกวิบเปียนนี้

โดยหน้าใหม่ของบังคับที่ดิวิทยาลัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ เชื่อถือ

บังคับที่ดิวิทยาลัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ได้ปรับปรุงหลักสูตรการสอน ซึ่งมีจุด มุ่งหมายที่จะให้นักศึกษาของวิทยาลัยสามารถตัวเอาจริงแล้วบริหารนโยบายพัฒนาได้ ทางวิทยาลัยเชื่อมั่นว่าในประเทศไทยที่กำลังพัฒนา ข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานเช่นนี้มักจะอยู่ในวงการบริหาร ระดับกลางและระดับสูงของรัฐบาล กรณีและหลักสูตรทั่ว ๆ ไป และการร่างนโยบายได้ถูกปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งหลักสูตรในแบบเชิงปริมาณ เช่น EDSP ระบบข่าวสารการจัดการ การปฏิบัติงานตามโครงการ PPBS และคณิตศาสตร์และสถิติ ขั้นพื้นฐาน ให้ถูกนำมารวมอยู่ในหลักสูตรรวมทั้งหมดด้วย

ในการปรับปรุงหลักสูตร และการปฏิบัติตามโครงการพัฒนาการบริหารของชาติ จะต้องคำนึงถึงบทบาทของรัฐบาลทั้งด้านในส่วนที่เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญเป็นยั่งยืนต่อประเทศ ในทางพัฒนาบริหาร เจ้าหน้าที่ของบังคับที่ดิวิทยาลัยหลายท่านได้ดำเนินการวิจัยและปรับปรุงเพื่อบรรลุ ปฏิบัติงานของส่วนท้องถิ่นอย่างรัฐบาลทางด้าน เพื่อพยายามที่จะจัดการให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งที่จะทำให้เกิดความแตกต่างในระหว่างระดับการปฏิบัติงานของรัฐบาลท้องถิ่นต่าง ๆ

อีกหนึ่ง ทางวิทยาลัย ได้ทำหน้าที่เป็นแผนกรับรวมบทความในเรื่องกิจกรรมบริหารและปรับปรุง ของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์อเมริกา การดำเนินงานนี้จะช่วยเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการไปยังคณะและนักศึกษาไม่เฉพาะในวิทยาลัยนี้ แต่รวมถึงสถาบันการศึกษาและผู้สนใจทั่วโลก ภาษาในประเทศไทยด้วย ทางวิทยาลัยหวังว่าการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการบริหาร

ในทุก ๆ ประเทศทางด้านนี้ ควรจะได้ร่วมมือกับองค์การ ECAFE และรายชื่อของเอกสาร
ข้อมูลและหนังสืออ้างอิงที่ต้องจัด เตรียมสำหรับหลักสูตรนี้ กระทรวงศึกษาธิการและ
กระบวนการของโครงการย่างทั่วถึงอีกด้วย

การใช้เทคนิคการจัดการแบบใหม่ทางรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทย

ระหว่างวันที่ 27 ตุลาคม ปี 6 พฤศจิกายน 2513 ได้มีการจัดการสัมมนาระหว่าง
ภายในเรื่องการใช้เทคนิคแบบใหม่ทางรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทย กำลังพัฒนาขึ้นในกรุงวอ-
ชิงตัน ดีซี สหรัฐอเมริกา แผนกรัฐประศาสนศาสตร์ องค์กรมหาชาติได้คัดเลือกผู้เข้า
ร่วมประชุม จำนวน 32 คน ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐบาลของประเทศไทย กำลังพัฒนาเพื่อเข้าร่วม
สัมมนา จำนวนผู้แทนจากประเทศไทย จำนวน 3 คน ยังคงดำเนินอยู่พิเศษ และองค์การเอกชน ที่เข้า
ร่วมในการสัมมนาครั้งนี้มีจำนวนทั้ง 7 คน

ขณะนี้แผนกรัฐประศาสนศาสตร์ได้วางรวมบทความประมาณ 20 เรื่องจากผู้เชี่ยวชาญ
ในสาขาต่าง ๆ ไว้เรียบร้อยแล้ว และกำลังรอรับบทความเพิ่มเติมอีกประมาณ 15 เรื่อง

การเตรียมการเปิดมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงในสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอว่า สถาบันแห่งนี้ได้ลงมติให้ส่ง
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงไปให้กับสภานิติบัญญัติ ทั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม
2513 และ ต่อมาสภานิติบัญญัติได้มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความบางประการ ขณะนี้ร่างพระราช
บัญญัติคังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรรมการบริหาร แต่ก่อนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จะเริ่มเปิดดำเนินการได้ รัฐบาลจำเป็นต้องเสนอกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติที่คัด
รับเป็นราชบัญญัติ ที่ว่าด้วยการเปลี่ยนชื่อรัฐบาลเป็นมหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยอีกรอบ 2 ฉบับ ซึ่งคงต้องใช้เวลาอีกระยะเวลาหนึ่ง

เพื่อให้การเปิดมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เป็นไปด้วยความราบรื่นเรียบร้อย และทันปีการ
ศึกษา 2514 คณะรัฐมนตรีจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการเปิดมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้น
คณะหนึ่งเพื่อให้ดำเนินการต่าง ๆ เท่าที่จำเป็นไปพัฒนา ก่อน เมื่อพระราชบัญญัติที่เก่าวางผ่าน
สถาบัตถ์สองเรียบร้อยแล้วจึงจะพิจารณาแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นการประจำต่อไป คณะกรรมการ
เตรียมการเปิดมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ประกอบด้วย

1. นายศักดิ์ พาสุขนิรันต์	เป็นประธานกรรมการ
2. นายประภาศน์ คงยชัย	เป็นกรรมการ
3. นายไพบูลย์ สุวรรณ์พิทักษ์	เป็นกรรมการ
4. นายอุตม์ วีระกุลสิกขิกิตต์	เป็นกรรมการ
5. นายอภิรมย์ ณ นคร	เป็นกรรมการ
6. นายชนนະกาญจน์ ภัทราชากาญจน์	เป็นกรรมการ
7. นายเกรียง พะ วีระพัฒ์	เป็นกรรมการและเลขานุการ
8. ร.อ. ไพบูลย์ ตีวงศ์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
-